

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Retssystemerne I EU Og de Enkelte Lande](#) > [Almindelige Domstole I de Enkelte Lande](#) > [Germany](#)

Almindelige domstole i de enkelte lande

Indholdet er leveret af

Tyskland

Tyskland

Dette afsnit indeholder oplysninger om opbygningen af de almindelige domstole i Tyskland.

Almindelige domstole – indledning

Kompetenceområde i civile sager

Underretterne (*Amtsgerichte*) har som domstole i første instans kompetence til at behandle civile sager – primært i sager med en søgsmålsværdi på op til 5 000 EUR. De har også kompetence i sager, der ikke afhænger af søgsmålsværdien, såsom lejemålstvister samt familieretssager og sager om underholdspligt.

Sager ved underretten kan behandles af en enedommer.

Delstatsretterne (*Landgerichte*) har som domstole i første instans kompetence til at behandle civile sager, der omhandler alle de tvister, der ikke behandles ved underretten. Det drejer sig normalt om tvister med en søgsmålsværdi på mere end 5 000 EUR.

I princippet behandles sager ved delstatsretten ligeledes af en enedommer. Vanskelige sager af fundamental vigtighed afgøres imidlertid af dommerkollegier, dvs. et panel bestående af tre fagdommere.

Delstatsretten i anden instans behandler civilsager inden for de regionale domstole. De består normalt af tre dommere, der behandler ankesager vedrørende afgørelser i underretten.

Ydermere kan der etableres en afdeling for handelssager i delstatsretten. En sådan afdeling er normalt ansvarlig for tvister i første og anden instans mellem virksomheder. Disse afdelinger består af en fagdommer og to domsmænd fra erhvervslivet.

Højere delstatsretter (*Oberlandesgerichte*) er normalt en domstol i anden instans. I civile sager behandler de ankesager vedrørende afgørelser i delstatsretten og ankesager vedrørende afgørelser i underretten i forbindelse med familieretlige sager.

Afdelingerne ved de højere delstatsretter består normalt af tre fagdommere. Civile sager, der ikke repræsenterer særlige vanskeligheder, og som ikke er af fundamental vigtighed, kan imidlertid overflyttes til behandling af en enedommer.

Den højeste almindelige domstol er [Forbundsdomstolen](#) (*Bundesgerichtshof*), der er sidste instans, og som udelukkende behandler appelsager i forbindelse med kassation. Afdelingerne i forbundsdomstolen består af fem fagdommere.

Kompetenceområde i straffesager

Domstole i første instans

Lov om domstolsordningen (*Gerichtsverfassungsgesetz* – GVG) fastlægger domstolenes kompetenceområder i straffesager. Underretten (*Amtsgericht*) er domstol i første instans i forbindelse med straffesager, medmindre delstatsretten eller den højere delstatsret har den retlige kompetence på dette område (i henhold til § 24, stk. 1, første punktum, nr. 1-3 i GVG). I princippet (i henhold til § 25 i GVG) træffes der, når der er tale om en straffelovsovertrædelse, afgørelse af en straffedomstol, hvis:

- der er tale om deltagelse af en civil part, og
- der ikke forventes en fængselsstraf på mere end to år.

I alle andre sager er den ansvarlige domstol en domsmandsret (jury) (i henhold til § 28 i GVG). Retten sættes af en fagdommer og et antal domsmænd.

Sager, der behandles i domsmandsretten, omhandler kriminalitet af middelsvær karakter. Disse sager ligger inden for underrettens kompetenceområde (i henhold til art. 24, stk. 1, i GVG), medmindre de overdrages til en straffedomstol (i henhold til art. 25 i GVG). Dette sker i forbindelse med sager, hvor den forventede fængselsstraf er på mellem to og fire år. Derudover kan en såkaldt udvidet domsmandsret behandle sådanne sager på den offentlige anklagers anmodning (i henhold til § 29, stk. 2, i GVG), hvis den offentlige anklager og retten vurderer, at der er behov for yderligere konsultation med en anden fagdommer på grund af sagens omfang.

Kompetenceområdet for delstatsretten (*Landgericht*) i første instans er beskrevet i § 74, stk. 1, i GVG. I henhold hertil er delstatsretten ansvarlig for alle sager, som hverken underretten eller den højere delstatsret er ansvarlig for, dvs. når der forventes en længere fængselsstraf.

Det skal bemærkes, at der i den tyske straffelovgivning skelnes mellem en "lovovertrædelse" (*Vergehen*) på den ene side og en "forbrydelse" (*Verbrechen*) på den anden. I denne forbindelse er en forbrydelse (i henhold til Forbundsrepublikkens straffelov) en kriminel handling, der ifølge loven straffes med minimum et år. Derfor er forbrydelser de mest alvorlige kriminelle handlinger.

Delstatsretten er ligeledes ansvarlig for alle andre forbrydelser, hvor den forventede fængselsstraf overstiger fire år (§ 74, stk. 1, andet punktum, første tilfælde, i GVG). Delstatsretten har ligeledes den fornødne kompetence, hvis den offentlige anklager beslutter sig for at bringe en sag for delstatsretten på grund af dens vigtighed, også selv om underretten har den fornødne kompetence.

Afgørelser i første instans træffes af en stor afdeling for strafferet (Große Strafkammer) og behandles normalt af tre fagdommere og to domsmænd. Under de betingelser, der er beskrevet i § 76, stk. 2, i GVG, kan en stor afdeling for straffesager i begyndelsen af en strafferetssag eller på tidspunktet for berømmelse af retsmøderne træffe beslutning om, at sagen skal behandles af to dommere og to domsmænd alene.

Den højere delstatsret er domstol i første instans i forbindelse med de forbrydelser og lovovertrædelser, der er angivet i § 120, stk. 1 og 2, i GVG, der for de flestes vedkommende drejer sig om sikkerheden i/eksistensen af Forbundsrepublikken Tyskland. Afdelingerne i forbundsdomstolen behandler sager med fem professionelle dommere, herunder en tilsynsførende dommer. Når sagen starter, kan afdelingen for straffesager imidlertid beslutte, at sagen skal behandles af tre fagdommere, herunder den tilsynsførende dommer, medmindre sagen er så omfattende og vanskelig, at det er nødvendigt med to yderligere dommere (i henhold til § 122, stk. 2, første og andet punktum, i lov om domstolsordningen/GVG).

Ankesager

Når en afgørelse fra underretten appelleres, gøres dette normalt til delstatsretten (i henhold til § 312 i strafferetsplejeloven [StPO]), hvor appelsagen behandles af en lille afdeling for straffesager (*kleine Strafkammer*) (§ 76, stk. 1). Denne afdeling består af en fagdommer og to domsmænd. I ankesager vedrørende afgørelser fra en udvidet domsmandsret under underretten er der en ekstra dommer (§ 76, stk. 6, GVG). Derudover er en såkaldt "springende revisionsanke" (*Sprungrevision*) (i henhold til § 335 i StPO) mulig i forbindelse med afgørelser i underretten i første instans, hvorefter sagen behandles af den højeste delstatsret.

En appelsag vedrørende kassation (*Revision*) kan anlægges i forbindelse med afgørelser ved domstole i første instans, både delstatsretten og den højere delstatsret (i henhold til § 333 i StPO). Forbundsdomstolen er

appeldomstol i første instans (*Revisionsinstanz*) i forbindelse med alle afgørelser i den højeste delstatsret og i den store afdeling for straffesager under delstatsretten (i henhold til § 135, stk. 1, i GVG). Afdelingerne i forbundsdomstolen behandler sager vedrørende lovgivningsmæssige spørgsmål med fem fagdommere, herunder en tilsynsførende dommer. Ankesager vedrørende (andre) afgørelser i delstatsretten afgøres af den højeste delstatsret.

Relevante links

[Forbundsdomstolen](#)

■ Sidste opdatering: 14/05/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.